

Konkurs na esej „ Po co Tobie Ojczyzna? ”

Imię i nazwisko: **Mieczysław Skwara**

Ojczyzna... to częśćka mnie, to przestrzeń, która mnie ukształtowała, moje miejsce na ziemi, mój dom – spędziłem tu całe życie. To tu przeżyłem wszystko, co dla mnie najistotniejsze. Tu się urodziłem, dorastałem, tu spotkałem miłość mojego życia – moją żonę, której ciepła tak bardzo mi dziś brakuje. Tu zbudowałem dom, w którym wychowały się moje dzieci. Doczekałem się wnuków i prawnuków. Wszystko, co dla mnie najważniejsze, wydarzyło się właśnie tu – w mojej ojczyźnie.

Z wiekiem człowiek zaczyna pojmować, że miejsce, w którym spędził życie, nie jest tylko punktem na mapie, lecz częścią jego duszy. Ojczyzna to cisza pól o zmierzchu, zapach wilgotnej ziemi po burzy, światło zachodzącego słońca. To echa dawnych głosów, które wciąż brzmią w pamięci – śmiech dzieci, modlitwy, rozmowy, których już nikt nigdy nie dokończy. To krajobraz, który patrzył na moje dzieciństwo, młodość, a teraz patrzy na starość. To wspomnienia, które już nie wrócą, ale żyją we mnie każdego dnia. Ojczyzna jest jak serce – bije nawet wtedy, gdy człowiek milczy. Ojczyzna jest jak korzeń – ukryta pod ziemią, a jednak to z niej wyrasta całe nasze życie.

Byłem i jestem człowiekiem prostym, pracowałem głównie w gospodarstwie. Praca w polu, choć ciężka, dawała mi wiele radości i satysfakcji. Nie było maszyn, które dziś wyręczają człowieka. Była za to ludzka siła i współpraca. Każdy dzień na roli uczył mnie cierpliwości. Ręce od pracy stawały się twarde. Sianie zbóż, orka pola, wiązanie snopów, te wszystkie czynności były częścią życia, które uczyło szacunku do miejsca, w którym się urodziłem. Zwierząt w gospodarstwie było bardzo dużo. A człowiek był z nimi związany nie tylko przez pracę, ale i przez uczucia. Do dziś pamiętam naszą pierwszą krowę – miała na imię Basia. Mądre i spokojne zwierzę. A jak się do niej mówiło, patrzyła swoimi wielkimi oczami, jakby wszystko rozumiała. Wieczorem przychodziła chwila wytchnienia po ciężkim dniu pracy. Człowiek, zmęczony, ale spokojny, zasiadał w gronie najbliższych. Czuł wtedy ogromną satysfakcję, że kolejny dzień został uczciwie przepracowany i zakończony – i w tym zmęczeniu było coś pięknego, bo niosło ze sobą poczucie spełnienia i zwykłego, codziennego szczęścia.

Gdy wracam myślami do dzieciństwa, widzę nasz mały, drewniany dom. W nim ja, mój brat, mama i tata. W powietrzu unosi się zapach świeżo pieczonego przez mamę chleba. Za oknem – pola, łąki i znajome twarze sąsiadów, zawsze uśmiechniętych i gotowych do pomocy. Z bratem przeżyłem wiele cudownych chwil, które do dziś wspominam z uśmiechem. Choć – jak to zwykle bywa z rodzeństwem – bywały też drobne sprzeczki. Nasi rodzice byli kochającymi i troskliwymi ludźmi, którzy starali się wychować nas najlepiej, jak potrafili. Chcieli dobrze przygotować nas do samodzielnego życia, wpajając przy tym zasady i wartości, których należy przestrzegać. Zawsze również służyli pomocną dłońią i radą. Wiedziałem, że mogę się do nich zwrócić z każdym problemem. Żyliśmy skromnie i „prosto”, ale uważam, że pięknie.

Dziś, gdy patrzę na świat, który tak bardzo się zmienił, wiem, że tamto życie, choć skromne, było prawdziwe. Nie mieliśmy wiele, ale człowiek potrafił cieszyć się z małych rzeczy. Każda z drobnych chwil miała w sobie wartość, która dziś wydaje się nie do odzyskania.

Po co mi więc ojczyzna? Ojczyzna to więź, która wspólną pracą, wspólnymi radościami, wspólnymi troskami scala ludzi. To poczucie przynależności, które pozostaje w człowieku na zawsze. Jest ona częścią mnie, mojego życia, mojej historii. To ona mnie ukształtowała. To tu nauczyłem się, co znaczy być dobrym człowiekiem. Pomagać bez oczekiwania nagrody, cieszyć się drobnymi rzeczami, dzielić radość i smutek z innymi.

Dzięki ojczyźnie moje serce wie, gdzie należy, a pamięć zachowuje wszystkie chwile, które uczyniły mnie tym, kim jestem. W niej jest mój dom, moja rodzina, moi sąsiedzi, wszystkie uśmiechy, spojrzenia i dotknięcia dłoni, które uczyły mnie człowieczeństwa i to właśnie sprawia, że ojczyzna jest mi potrzebna.